

761 20. Febr. 1897. 2. Beh. af Lovf. om Vindr. i alm. borgerl. Straffelov m. m. 762

uden for Kammerne, og gøre en Forandring i, hvad der er bestemt ved Fattigloven af 1891. Den har i og for sig ikke haft til Hensigt at vække Tugtemidlerne over for de dømtte Personer, det er ved et rent Tilfælde, at den kom til at omfatte dem. Det, den naturlig havde at bestæftige sig med, var de Tugtemidler, der skulle bringes i Anvendelse over for de Fattiglemmer, der bleve indsatte i Tvangsarbejdsanstalterne. Naar det er dens egentlige Opgave, forekommer det mig ganske naturligt for Udvalget og Ministeren at sige: deri ville vi ingen Forandring gøre, derved komme vi uden for Kammeret af det, vi tilsigte. — Jeg skal slutte med at sige, at der er ikke nogen Grund til at tage mindre effektive Tugtemidler mod de paagældende Personer, naar de indsættes i Tvangsarbejdsanstalterne, end naar de indsættes i Fængslerne, saaledes, som den oprindelige Lov vilde medføre.

Det. Hansen: Det ærede Medlem for 10de Kreds (Bosjen) udtalte, at det havde været Udvalgets Opgave at gøre Loven saa tydelig som mulig. Men skal det virkelig opnaas, vil man vanskelig kunne formulere Vindringsforslag under Nr. 3 paa den Maade, som man har gjort. Man henviser der til Reglementet af 7de Maj 1846 Litra B. 12. Det er en lang Paragraf, der i og for sig er noget vanskelig at forstå, og den har ganske andre Betingelser og Forudsætninger end dem, her er Tale om. Jeg nævner i Gaar, at der blandt andet siges der, at der kan idømmes Rottingslag for gentagne ringere Forseelser, der vidne om aabenbar Trods eller deslige. Det er allerede noget vagt. Men saa henter man en Betingelse fra Fattigloven, nemlig Cellestraffen, og lader det staa ganske uklart, om det er paa Grund af Opsørjel i Celler, eller medens den vedkommende udstaar Straffen, at Rottingslag kan anvendes. Jeg tror derfor ikke, at man gør Loven tydelig og klar ved den Maade, hvorpaa man har formuleret Vindringsforslaget Nr. 3, og navnlig ved den Maade, hvorpaa man har henvist til § 12 i Arrestreglementet.

Det ærede Medlem bemærkede dernæst, at en Undblivelse af at indføre dette ny Disciplinærmiddel i Tvangsanstalterne, vilde være at gøre Vællerne til en privilegeret

Klasse. Hvis den Betragtning skulde være rigtig, maatte det ærede Medlem f. Ets og saa hævde, at Betlere og Løsgængere for Djeblikket ere privilegerede Personer.

Vi kunne efter min Mening ikke være befendt, at indføre i Tvangsarbejdsanstalterne den forporlige Revjelse, som ikke har været der siden 1891 i alt Fald. Naar den ærede Ordfører sagde, at man før 1891 havde hjulpet sig med en Analogi, tillader jeg mig at betvivle, at denne Analogis Anvendelse i Virkeligheden har været tilstrækkelig hjemlet og berettiget. I alt Fald har man efter 1891 maattet opgibe denne Analogi, uden at man har kunnet sige, at Loven af 1891 kunde saa nogen Indflydelse, f. Ets. paa Betlere og Løsgængere og de andre, som ved Dom ere inddømte i Tvangsarbejdsanstalterne.

Den højtærede Justitsminister drog en Sammenligning mellem det Forslag, som han har fremlagt her i Tinget, og det Forslag, som Udvalget stiller, og dvælede navnlig ved det mere formelle Punkt, nemlig Forudsættningen og Betingelsen for offentlig Paatale af Forseelser, der falde ind under § 200. Jeg ønskede gerne at gøre nogle Bemærkninger dertil. Det Moment, som Udvalget har fremhævet, er jo et Moment ved selve Forbrydelsen ligesaa vel som det, som den højtærede Justitsminister fremhævede. Det er ganske vist et mere formelt Moment, men det svarer ganske til det Spørgsmaal, vi her omhandle. Det, vi her skulle lovgive for, er ogsaa det rent formelle, nemlig hvorledes der rent formelt skal gaas frem ved Paatalen. Der er ikke Spørgsmaal om dets Betydning for Straffen i og for sig. Der er Spørgsmaal, om det skal være offentlig eller privat Paatale, og saa er det ganske naturligt, at man tager et mere formelt Moment, som har den store Fordel, at det praktisk kan paavises fra første Færd, saaledes at man ikke risikerer at gribe forkert med Hensyn til, om der skal være offentlig eller privat Paatale. Men den højtærede Minister mente, at Udvalgets Forslag i Sammenligning med hans havde den Ulempe, at vi ikke ved den Maade, hvorpaa vi ønsker at formulere dette Kriterium, saa alle de saatalde Bøllesforbrydelser med. Den ærede Ordfører har allerede svaret derpaa, jeg tror, at vi saa det i videst muligt Om-